

העבודה בתום"צ מהדרות שקדמו, עד שה"הדרקה" דה"נורות" דדור זה באה כתוצאה מהעבודה והדרך דהדור שלפני זה וכור' – אבל הכהן ע"ז ישו, שמייד אח"כ – תהי "שלחתב עליה מלאיל".

ואדרבה: דוקא העקב שברגל, הדור הכי אחרון, יש בכחו להיות "עליה מלאיל" ולהעלות את כל הדורות שלפני זה, ע"ז שהדור האחרון דהగלה נעשה הדור הראשון דהगולה – הגולה לכל בני"י במשמעות כל הדורות!

ובפרט שהרוועה¹²⁴ אהרן הכהן שבדורנו – כ"ק מוי"ח אדמור' נשיא דורנו – הראה בגלוי את האבותו לכל בני", כולל – "ואהוב את הבריות ומרקבן לתורה", ע"י פועלותיו הרבות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה [ובפרט ע"פ הידע¹²⁵ שבדורנו זה כבר אין ע"ה כבדורות הראשונות, כיוון שכיוום יש לכל יהודי שייכות וידעה בתורה (עכ"פ בתושב"כ, שבאיויצאים י"ח אפילו כאשר לא ידע מי אמר¹²⁶)],

ובמיוחד – ע"י ה"קול קורא" שלו ד"לאלתר לתשובה לאלתר לגולה"¹²⁷, וההכרזה¹²⁸ שצרכים רק "לצחצח את הכהנורים", ואח"כ ההודעה שכבר סיימו גם את זה, וצריך רק להיות עמדו הכן כולם¹²⁹ ללתת לקבל את פני משיח צדקנו בגולה האמיתית והשלימה.

ולכן – ה"ז צריך להוסיף עוד יותר חיות ושםחה בסיום העבודה דההכנה באופן ד"עמדו הכן כולם" להגולה, ובפרט – ע"י הוספה ב"ניר מצווה ותורה אור" ובאופן שזה גיעז ויאיר בכל הסביבה. עד – בכל העולם כלו.

ותיקף ומיד ממש – הולכים כולם לאرض הקודש, ביישלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש (השלישי) ול�建 הקדרשים, "בנעירינו ובזקנינו גוי בבניינו ובבונתוינו".¹³⁰

(124) שכן נקרא אהרן במקרא מפורש "שלשת הרועים" (וכור' א. וראה תענית ט, ט"א).

(125) ראה תו"א מקץ מא, א. סה"מ תקס"ח ח"ב ס"ע תרומת ואילן.

(126) ש"ע אדרה"ז חאו"ח ס"ג. הל' ת"ל שלו פ"ב סי"ב-יג.

(127) נדפסו באג"ק שלו פ"ב סי"ב-יג. שעו ואילן. תה ואילן. חיז ע' תל ואילן.

(128) ראה שיחת שמחת תרפ"ט.

(129) ראה אג"ק אדמור' מהוורי"צ ח"ד ע' רעט. "היום יום טו בטח. וככ"מ.

(130) בא י"ד, ט.

1 ויבאו למקום האמתי של כל היהודי – ארץ 2 ישראל, בಗאולה האמיתית והשלימה. אבל לאידך גיסא – הרי זה בכל-זאת באופן ד"לין", דעת"פ שעדין נמצאים בגלות הרי הקב"ה עוזר ויישנו 5 מקום ללון במנוחה (לפי ערך).

6 וכפי שהי' בשנים הטובות בפולין, שבנ"י גרו שם במנוחה¹¹⁷, ובזמנים מיודים – באופן ש"כ"ל 8 שרי המדינות גו' מנשאים את היהודים¹¹⁸, כדיוע 9 שכמה משרי הממשלה נהגו לתת את נכסיהם בידי 10 יהודים [משה'קע"] – כפי שהגויים קראו להם, 11 דמלזיליוו חזו בחיה משה שבכארוא מישראל¹¹⁹ 12 שבנ"י ניהלו אותם, ובנ"י ניצלו זאת לעניינים טובים 13 וקדושים לפִי דעתם דבנ"י ושכלם ("לדעתך"), ע"ד 14 "ונצלחים אח מצרים"¹²⁰ (היפך ממה שהגויים נצלו 15 את הנכסים כאשר היו בידיהם, כדיוע).

16 ובזה ישבו רמזו בעבודת השם (כידוע¹²¹ 17 שצרכים למדוד הוראה מכל דבר ששובעים או 18 רואים): לכל בראש על יהודי לדעת, שגלוות היא 19 חזק ולילה, ורק שלנים שם (אבל אין זה המקום 20 והמצב האמתי של'). וביחד עם זה – צריך לדעת 21 שיש לנצל את ה"פה לין" גופא (באופן ד"עליה 22 מאלי") לטוב וקדושה – עד שאצל היהודי נעשה 23 לא איבריليلא אלא לגידראס¹²² – ע"י ניצול 24 המנוחה שבמקום להוספה ב(לימוד התורה, כולל 25 גם בפשטות במדינת פולין בפשטות – לשפק 26 במוקם שדרוש רב ומורה דרך, וכאלו שיתעסקו 27 להחזיר בתשובה את בני"י הדרים שם וכור').

28 יג. ובכל זה מתוסף הדגשת בדורות האחוריים, 29 בעקבתה ועקבתה דעקבתה דמשיחא ובפרט בדורנו 30 זה, דור האחרון דגולות:

31 ע"פ ש"אכשור דרי"י¹²³ (בתמי'), ובפרט 32 בעקבתה דעקבתה דמשיחא כמבואר בחותם מסכת 33 סוטה, שוגם המעלות דדור זה באים כהמשך להדרות 34 שלפניהם זה, ומקבלים את כל הכהנות ואת ריבוי

(117) ראה זה גז, ריש ע"ב. ועוד.

(118) ראה שורית הרם"א צ"ה: עדיף טפי פת חריבה ושלוה במדינות אלו [פולין...]. אשר אין שנאמנים גברו עליו כמו במדינת אשכנז, מי תין והי' עד בית משיחנו. וראה גם גם השובות מהר"ל: בירושבי תחת המלך מפולין מלכות קרכוב וסביבותיו אשר מקדם מאיו השבו לפטילה לבני גולה.

(119) מג"א ט, ג.

(120) שמות ג, כב.

(121) כש"ט סקצ"ז ואילך. ושות'ג.

(122) ראה עירובין סה, א. רמב"ם הל' ח"ת פ"ג ה"ג.

(123) יבמות לט, ב. ושות'ג.